

Efter at forhandlingerne var endt resultatløst, indbragtes sagen for Den internationale Domstol, hvis dom gik ud på, at konventionens ligeafstandsprincip ikke var bindende for Tyskland, og at der ikke eksisterede noget andet afgrænsningsprincip, der ubetinget skulle finde anvendelse.

På grundlag af dommen førtes herefter fornyede forhandlinger mellem de tre lande, og overenskomsten er udtryk for det kompromis, som blev resultatet af forhandlingerne.

Om den nærmere afgrænsning må henvises til konventionens tekst. Det område, der ved boreriger foretaget af den danske bevilningshaver havde vist sig lovende, er ved forhandlingerne sikret Danmark. Endvidere er det lykkedes at opretholde den danske bevilningshavers interesse i et område syd for den nye grænse i umiddelbar tilslutning til det lovende område.

Alle ordførere i folketinget med undtagelse af *Sigsgaard* (VS) kunne give tilslutning til overenskomstens ratifikation ud fra den betragtning, at den var udtryk for det efter omstændighederne bedst mulige resultat. *Morten Lange* (SF) dog med særdeles kritiske bemærkninger om domstolens afgørelse og Tysklands indstilling.

Forslaget vedtoges ved anden (sidste) behandling enstemmigt med 130 stemmer; 2 medlemmer (VS) tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

6. Folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 17. og 18. session 1969 og 1970. [C. sp. 617].

Beretning fra Nordisk Råds danske delegation angående rådets 17. og 18. session (B. sp. 97) anmeldt i folketinget $\frac{6}{10}$ (F. sp. 54). Henvist til udvalg på 17 medlemmer (Stetter [formand], Langkilde, Clara Munck, Gerda Møller, Damsgaard, Enggaard, Niels Eriksen [næstformand], Skytte, Svend Haugaard, Niels Helveg Petersen, Horn, Gorrsen, Ove Hansen, Knud Hertling, Kampmann, Johan Nielsen og Arne Larsen), der afgav betænkning $\frac{5}{2}$ (B. sp. 839). 1. beh. af det i betænkningen indeholdte forslag til folketingsbeslutning $\frac{9}{2}$ (F. sp. 3773). 2. (sidste) beh. $\frac{11}{2}$ (F. sp. 3940).

Ved beslutningen, der vedtoges enstemmigt, tog folketinget den nævnte beretning til efterretning.

I folketingsudvalgets betænkning bemærkes, at *Norddeplanen* på begge i beretningen behandlede rådssessioner var den store sag, hvorom den politiske opmærksomhed samlede sig.